

Till jordens yttersta gräns

Apostlagärningarna kapitel 22-23
Utan versindelning

Centrumkyrkan Farsta

SÖNDAG (läses i kyrkan)

Paulus svarade: "Jag är jude från Tarsos i Kilikien, medborgare i en betydande stad. Jag ber att du låter mig tala till folket." Kommendanten gav honom sin tillåtelse, och uppifrån trappan gjorde Paulus tecken åt folket att lyssna. När det blivit tyst började han tala till dem på hebreiska: "Bröder och fäder, lyssna på vad jag nu har att säga er till mitt försvar." När de hörde att det var på hebreiska han talade till dem blev det ännu tystare, och han fortsatte: "Jag är själv jude, född i Tarsos i Kilikien men uppfostrad här i staden. Hos Gamaliel har jag fått grundlig undervisning i vår fäderneärvda lag. Jag har kämpat för Guds sak lika ivrigt som ni alla gör i dag. Jag har varit dödsfiende till Vägen och tagit fast både män och kvinnor och satt dem i fängelse. Det kan översteprästen och hela rådet intyga. Av dem fick jag med mig brev till våra bröder i Damaskus och reste dit för att också där fängsla folk och föra dem till Jerusalem, där de skulle få sitt straff. Men under färden, då jag närmade mig Damaskus, omgavs jag plötsligt mitt på dagen av ett bländande ljussken från himlen. Jag föll till marken och hörde en röst säga till mig: 'Saul, Saul, varför förföljer du mig?' Jag frågade: 'Vem är du, herre?' Han svarade: 'Jag är Jesus från Nasaret, den som du förföljer.' De som var med mig såg ljuset men hörde inte rösten som talade till mig. Jag frågade: 'Vad skall jag göra, herre?' Och Herren svarade: 'Gå genast till Damaskus. Där skall du få veta allt som du har utsetts att göra.' Eftersom strålglansen hade gjort mig blind fick mina följeslagare leda mig vid handen, och så kom jag fram till Damaskus.

MÅNDAG

Ananias, en from och lagtrogen man som hade gott namn om sig bland alla judarna i staden, kom till mig, ställde sig vid min sida och sade: 'Saul, min broder, öppna dina ögon och se!' Och strax kunde jag se honom. Han sade: 'Våra fäders Gud har utvalt dig till att få kunskap om hans vilja, till att se den Rättfärdige och till att höra hans röst. Du skall bli hans vittne och berätta för alla människor vad du har sett och hört. Tveka inte! Åkalla hans namn och låt dig genast döpas och tvättas ren från dina synder.' När jag hade kommit tillbaka till Jerusalem och stod och bad i templet föll jag i hänryckning och fick se Herren som sade till mig: 'Skynda dig och lämna genast Jerusalem, här kommer de inte att ta emot ditt vittnesbörd om mig.' Jag svarade: 'Herre, de vet ju att jag i alla synagogor lät gripa och piska dem som trodde på dig. Och när ditt vittne Stefanos fick offra sitt blod stod jag och såg på, och jag tyckte det som skedde var riktigt, och jag vaktade kläderna åt dem som dödade honom.' Då sade han till mig: 'Gå, jag skall sända dig till hedningarna långt borta.'"

TISDAG

Ända hit hade de lyssnat, men när han sade detta började de ropa: "Bort med honom från jordens yta! En sådan bör inte få leva." De skrek, slet i sina kläder och kastade upp sand i luften. Kommendanten lät då föra in Paulus i fästningen och gav order att han skulle förhöras under prygel, så att man fick reda på varför de skrånade så mot honom. När man band fast honom för att piska honom sade han till officeren som var med: "Är det tillåtet att prygla en romersk medborgare som inte är dömd för något?" Då gick officeren till kommendanten och anmälde saken och sade: "Vad är det du tänker göra? Den mannen är romersk medborgare." Kommendanten gick till honom och frågade: "Är du verkligen romersk medborgare?" När Paulus svarade ja, sade kommendanten: "Jag betalade en stor summa pengar för att få detta medborgarskap." – "Jag fick det när jag föddes", sade Paulus. De som skulle förhöra honom lät honom då genast vara, och kommendanten själv

blev förskräckt när han insåg att det var en romersk medborgare som han hade låtit fängsla. Då kommandanten ville få klarhet om vad judarna anklagade Paulus för lät han nästa dag ta av honom bojorna, befallde att översteprästerna och hela rådet skulle samlas och förde ner Paulus och ställde honom inför dem.

ONSDAG

Paulus såg på rådet och sade: "Mina bröder. Jag har alltid, intill denna dag, tjänat Gud med gott uppsåt." Då befallde översteprästen Ananias dem som stod bredvid att slå Paulus över munnen. Men Paulus sade till honom: "Gud skall slå dig, din vitmenade vägg! Du sitter här för att döma mig efter lagen, men mot lagen befaller du dem att slå mig." – "Förolämpar du Guds överstepräst!" sade de som stod bredvid. Paulus svarade: "Jag visste inte, bröder, att han var överstepräst. Det står ju skrivet: *En ledare för ditt folk skall du inte förbanna.*"

TORSDAG

Eftersom Paulus visste att en del av dem var saddukeer och en annan del fariseer höjde han rösten och sade till rådet: "Mina bröder, jag är farisé och mina fäder var fariseer. Det är för hoppet om de dödas uppståndelse som jag nu har ställts inför rätta." När han sade så utbröt ett gräl mellan fariseerna och saddukeerna, och man delade sig i två läger. Saddukeerna menar nämligen att det inte finns någon uppståndelse och inte heller änglar eller andar, medan fariseerna tror på allt detta. Det blev ett väldigt ropande, och några skriftlärda som hörde till fariseernas parti reste sig och hävdade sin åsikt, och de sade: "Vi kan inte finna att den här mannen har gjort något ont. Tänk om en ande har talat till honom, eller en ängel." Grälet blev så häftigt att kommandanten fruktade att de skulle slita Paulus i stycken, och han kallade ner vaktstyrkan för att rädda honom undan dem och föra honom tillbaka till fästningen. På natten kom Herren till honom och sade: "Var inte rädd. Så som du har vittnat om mig i Jerusalem måste du också vittna i Rom."

FREDAG

Nästa morgon höll judarna ett möte och svor att varken äta eller dricka förrän de hade dödat Paulus. Det var mer än fyrtio män som deltog i denna sammansvärjning, och de gick till översteprästerna och de äldste och sade: "Vi har svurit en ed att inte röra mat eller dryck förrän vi har dödat Paulus. Ni skall därför nu tillsammans med det övriga rådet lämna in en anmälan till kommandanten, så att han skickar ner Paulus till er; säg att ni vill undersöka hans fall närmare. Vi står färdiga att döda honom innan han kommer fram." Paulus systerson hade emellertid varit där och fått reda på detta bakhåll, och han gick till Paulus i fästningen och talade om det. Paulus kallade på en av officerarna och sade: "För den här ynglingen till kommandanten, han har något att berätta." Officeren tog honom till kommandanten och sade: "Fånge Paulus kallade på mig och bad mig ta den här unge mannen till dig, för han har något att säga dig." Kommandanten tog ynglingen vid handen och gick avsides med honom och frågade: "Vad är det du vill berätta för mig?" Han svarade: "Judarna har kommit överens om att be dig skicka ner Paulus till rådet i morgon, för att de skall få utreda hans fall närmare. Men gå inte med på det, för mer än fyrtio av dem har planerat ett bakhåll och svurit att varken äta eller dricka förrän de har dödat honom. De står färdiga och väntar bara på att du skall svara ja." Kommandanten sade åt ynglingen att inte tala om för någon att han hade avslöjat detta och lät honom sedan gå.

LÖRDAG

Därefter kallade han till sig två av sina officerare och sade: ”Tre timmar efter mörkrets inbrott skall tvåhundra man stå färdiga att gå till Caesarea, dessutom sjuttio ryttare och tvåhundra man hjälptrupp.” De skulle ha med sig riddjur åt Paulus och se till att han kom oskadd fram till ståthållaren Felix. Han skrev också ett brev av följande lydelse: ”Från Claudius Lysias till Felix. Högt ärade ståthållare. Den här mannen hade gripits av judarna och var nära att dödas av dem, när jag ingrep med min trupp och förde honom i säkerhet sedan jag erfarit att han var romersk medborgare. Då jag ville veta vad de anklagade honom för tog jag ner honom till deras råd. Jag fann att anklagelserna mot honom gällde tolkningar av deras lag; något som förtjänar döden eller fängelse anklagades han inte för. Eftersom det nu har meddelats mig att judarna planerar ett överfall på honom, skickar jag honom direkt ner till dig. Samtidigt har jag anmodat hans anklagare att föra sin talan mot honom inför dig.” Soldaterna tog enligt sina order hand om Paulus och förde honom under natten till Antipatris. Nästa dag återvände de till sin förläggning medan ryttarna fortsatte med honom. När de kom fram till Caesarea gav de ståthållaren brevet och förde också in Paulus till honom. Han läste brevet och frågade Paulus från vilken provins han var och fick veta att han var från Kilikien. ”Jag skall höra dig när dina anklagare också har infunnit sig”, sade han och befallde att Paulus skulle hållas under bevakning i Herodes palats.

Tänk efter:

- Varför tror du att Gud tillåter lidande?
- Har du mött någon som har berättat om sin omvändelse så att den har förändrat dig?
- Har du lätt eller svårt att erkänna dina fel och be om ursäkt?
- Vilka redskap kan du använda för att hålla huvudet kallt och hjärtat varmt?

